

[Finansministeren.]

linjer som f. eks.: hvor meget skal undervisningsministeriet have? Hvor meget skal socialministeriet have? Hvor meget skal man ofre på de forskellige ting? o. s. v. men også i detaljer. Jeg glæder mig til at komme i udvalget med disse ting og håber så, at man er enig i, at vil man have udgifterne, må man også finde indtægterne.

Jeg takker også det ærede medlem hr. Knud Thomsen for det meget positive, der blev sagt. Jeg har for så vidt allerede svaret det ærede medlem: det lovforslag, der ligger på bordet, er både mit og regeringens. Principielt er jeg indforstået med, at man i vore dage i højere grad arbejder med forbrugsskatter end med direkte skatter, men understreger igen, at den anden side af problemet, nemlig byrdefordelingen, må være i orden, for at regeringen og socialdemokratiet kan være med til den eventuelle reform.

Om punktafgifterne vil jeg ligesom det ærede medlem hr. Niels Westerby sige, at det bliver vist meget svært — dette være også sagt til det ærede medlem hr. Aksel Larsen — at røre alt for meget ved disse punktafgifter, hvis der ud af det provenu, som meromsen giver, skal blive penge til en sådan omlægning af de direkte skatter, at det virkelig kommer til at betyde noget for mellemindkomsterne og dermed også for lønmodtagerne.

Punktskatterne er jo ikke procentskatter, de fleste af dem er vægtafgifter eller bestemte beløb, og det er derfor ikke så forfærdelig vanskeligt at forstå, at hvis man arbejder med punktskatter, må disse revideres ligesom alt andet under hensyn til prisudviklingen. Jeg kan i hvert fald ikke herfra give noget løfte om, at der vil ske nogen væsentlig ændring af punktskatterne i nedadgående retning. Jeg vil ikke gå ind på en dybere gennemgang deraf, kun sige, at det drejer sig om meget store beløb. Hvis man ville fjerne de punktskatter, som blev gennemført i forbindelse med 1962-forhøjelsen, ville provenuet blive reduceret med mere end 500 mill. kr. plus andre 480 mill. kr. på visse punktafgifter. Jeg tror nok, at de fleste ville sige, at det var så store beløb, at det væsentligt ville forringe den skatte-reform, man i øvrigt kunne gennemføre.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard var særlig inde på administrationsomkostningerne, og jeg deler helt hans synspunkter på dette punkt. Jeg har givet udtryk for det flere gange og vil gerne gøre det her i dag igen. Det er væsentligt at gøre sig klart — det kan ikke nytte noget at benægte det — at man ude i erhvervslivet får nogle nye administrationsomkostninger og noget besvær, ligesom man naturligvis må overveje spørgsmålet om det offentliges administrationsomkostninger.

Med hensyn til erhvervslivets administrationsomkostninger og -besvær er der vel ikke andet at sige, end at hvis det sagligt kan fastslås, at erhvervslivet har de og de omkostninger, så må vi finde dækning for det. Jeg mener heller ikke, at man uden videre kan pålægge alle landets erhvervsvirksomheder — jeg tænker særlig på de små virksomheder, ikke så meget på de store, de klarer sig sikkert, det går bare ind i maskinerne, men de mange små virksomheder, håndværk, handel o. s. v. — et betydeligt besvær. Det må tilgodeses på en eller anden måde, og hvis ikke det dækkes af den kredit, der kan opnås, må man finde på noget andet.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen kun den bemærkning, at jeg synes ikke, det var helt rigtigt udtrykt, at regeringen ikke var kommet med noget forslag til en skattereform. Det ærede medlem sagde, det burde være regeringen, der kom med forslag til en skattereform. Ja men det har vi jo gjort. Regeringen har i udvalget fremsat et forslag til en reform. Ja vel, det er en skitse, men er det ærede medlems partis forslag ikke også en skitse? Men så er jeg nu tilbage i det, jeg sagde i starten: hvad er en skattereform? Derom kan man jo have forskellige meninger. Hvor stor skal reformen være, for at det kan kaldes en skattereform? Det afgørende, synes jeg, er, at der nu ligger et materiale i udvalget — dels vort, dels socialistisk folkepartis, dels de konservatives o. s. v. — som man kan arbejde med. Det synes jeg man skal gå i gang med.

Jeg tror, jeg har nogenlunde været det hele igennem og takker endnu en gang ordførerne for den velvillighed, de har givet udtryk for. Ønsket om en saglig behandling deler jeg fuldt ud.